

ויקרא י"ח - אחרי מות

(ט) ערוות אחותך בת אבִיךָ או בת אִמֶךָ מולדת בֵּית או מולדת חוץ לא תגלה ערוותך:

(יא) ערוות בת אִשְׁתְּ אֲבִיךָ מולדת אֲבִיךָ הוא לא תגלה ערוותה [אין אסור עריות משפחה]

ר' יוסי ברבי	רבנן	הבא על אחותו והיא בת אשת אביו בשוגג [ולא באונס]
חייב חטאת אחת	חייב 2 חטאות	
[1] משום אחותו	[1] משום אחותו	פס' ט: ערות אחותך...
-----	[2] משום בת אשת אביו	פס' י"א: ערות בת אשת אבִיךָ
העונש רק משום ערות אחותו		פס' י"א: אחותך היא "אחותך היא"
אם הלימוד כפי הרבנן, "אחותך היא" צריכה להיכתב בפסוק ט' המתאים לאנוסה [שלא כתוב "אשת"]	אם החוטא בן אנוסה ואחותו גם בת אותה אנוסה עדיין נקראים אחים	
למעוטי שפחה כנענית [ש"כ] ועובדת ע"ז [עע"ז]: אין אסור "ערות אחות" בבת שנולדה משפחה כנענית או מעובדת ע"ז		פס' י"א: בת אשת אבִיךָ
למעט "אחות" שנולדה מש"כ: לשפחה אין יחוס/שייכא במצוות	שמות ט"ז [משפטים] ד: ...האשה וילדיה תהיה לאדניה...	למעוטי שפחה כנענית ועובדת עבודה זרה
למעט "אחות" שנולדה מעע"ז: לעע"ז יחוס אחר האב/אין לה מצוות		פס' י"א: בת אשת אבִיךָ
	רשב"י: שדורש טעמא דקרא	למעט עע"ז
		דברים ואתחנן פרק ז: (ג) וְלֹא תִתְחַנְּנָן בָּם בְּתֵלָה לֹא־תִתֵּן לְבָנֶיךָ וּבְתוּלָתָם לֹא־תִקַּח לְבָנֶיךָ: (ד) כִּי־יִסָּר [העובד ע"ז] אֶת־בְּנֶיךָ [הבן של בתך היהודיה הנשואה לעובד ע"ז] מֵאֲחֵרֵי וְעַבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
	ר"ש דורש טעם דקרא: דורש מעצמו הטעם ומסיק הלכות מתוך טעם זה. אם הטעם כתוב בתורה, הוא מיותר, ודורשים אותו לרבינו. הלימוד מהנ"ל: רק "בן" של בת יהודיה נקרא "בן" - אבל בן של בת גויה לא נקרא "בן" - כי אינו יהודי! הפסוק נאמר לגבי 7 האומות ור"ש מרבה אף שאר האומות: ז"א בת אבִיךָ מעובדת ע"ז אינה באסור ערוות אחות	

ט. ורפ"ח *

יבמות כ"ב כ"ג

